

Naum 1

- 1 Λήμμα Νινευη βιβλίον ὀράσεως Ναουμ τοῦ Ἐλκεσαίου.
- 2 Θεὸς ζηλωτῆς καὶ ἐκδικῶν κύριος, ἐκδικῶν κύριος μετὰ θυμοῦ ἐκδικῶν κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτοῦ, καὶ ἐξαίρων αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
- 3 κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ ἄθωγών οὐκ ἄθωφῶσει κύριος, ἐν συντελείᾳ καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτοῦ.
- 4 ἀπειλῶν θαλάσση καὶ ξηραίνων αὐτὴν καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξηρημῶν ὠλιγόθη ἡ Βασανίτις καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανθοῦντα τοῦ Λιβάνου ἐξέλιπεν.
- 5 τὰ ὄρη ἐσεισθήσαν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν· καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.
- 6 ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτοῦ τίς ὑποστ'εται; καὶ τίς ἀντιστ'εται ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ; ὁ θυμὸς αὐτοῦ τ'κει ἀρχάς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτοῦ.
- 7 χρηστὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν·
- 8 καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιῶσεται τοὺς ἐπεχειρομένους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ διώξεται σκότος.
- 9 τί λογίζεσθε ἐπὶ τὸν κύριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιῶσεται, οὐκ ἐκδικῶσεται δις ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν θλίψει·
- 10 ὅτι ἕως θεμελίου αὐτῶν χερσῶσεται καὶ ὡς σμίλαξ περιπλεκομένη βρωθ'εται καὶ ὡς καλάμη ξηρασίας μεστ'.
- 11 ἐκ σοῦ ἐξελεύσεται λογισμὸς κατὰ τοῦ κυρίου πονηρὰ λογιζόμενος ἐναντία.
- 12 τάδε λέγει κύριος κατάρχων ὑδάτων πολλῶν· Καὶ οὕτως διασταλ'σονται, καὶ ἡ ἀκο' σου οὐκ ἐνακουσθ'εται ἔτι.
- 13 καὶ νῦν συντρίψω τὴν ράβδον αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ καὶ τοὺς δεσμούς σου διαρρ'ξω·
- 14 καὶ ἐντελεῖται ὑπὲρ σοῦ κύριος, οὐ σπαρ'σεται ἐκ τοῦ ὀνόματός σου ἔτι· ἐξ οἴκου θεοῦ σου ἐξολεθρεύσω τὰ γλυπτὰ καὶ χωνευτὰ· θ'σομαι ταφ'ν σου, ὅτι ταχεῖς.

Naum 2

- 1 Ἴδου ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρ'νῆν· ἐόρταζε, Ιουδα, τὰς ἐορτάς σου, ἀπόδος τὰς εὐχάς σου, διότι οὐ μὴ προσθ'σωσιν ἔτι τοῦ διελθεῖν διὰ σοῦ εἰς παλαίωσιν· Συντετέλεσται, ἐξήρται.
- 2 ἀνέβη ἔμφωσάν εἰς πρόσωπόν σου ἐξαιρούμενος ἐκ θλίψεως· σκόπευσον ὁδόν, κράτησον ὀσφύος, ἀνδρῖσαι τῇ ἰσχύϊ σφόδρα,
- 3 διότι ἀπέστρεψεν κύριος τὴν ὕβριν Ἰακωβ καθὼς ὕβριν τοῦ Ἰσραηλ, διότι ἐκτινάσσοντες ἐξετίναξαν αὐτοὺς καὶ τὰ κλ'ματα αὐτῶν, διέφθειραν
- 4 ὄπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων, ἀνδρας δυνατοὺς ἐμπαίζοντας ἐν πυρί· αἱ ἡνίαί τῶν ἀρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ οἱ ἰππεῖς θορυβηθ'σονται
- 5 ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυθ'σονται τὰ ἄρματα καὶ συμπλακ'σονται ἐν ταῖς πλατείαις· ἡ ὄρασις αὐτῶν ὡς λαμπάδες πυρὸς καὶ ὡς ἀστραπαὶ διατρέχουσαι.
- 6 καὶ μνησθ'σονται οἱ μεγιστάνες αὐτῶν καὶ φεύξονται ἡμέρας καὶ ἄσθεν'σουσιν ἐν τῇ πορείᾳ αὐτῶν καὶ πρῶτος οὐσιν ἐπὶ τὰ τεῖχη καὶ ἐτοιμάσουσιν τὰς προφυλακὰς αὐτῶν.
- 7 πύλαι τῶν ποταμῶν διηνοίχθησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέπεσεν,
- 8 καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκαλύφθη, καὶ αὕτη ἀνέβαινεν, καὶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς ἤγοντο καθὼς περιστερὰι φθειγόμεναι ἐν καρδίαις αὐτῶν.
- 9 καὶ Νινευη, ὡς κολυμβ'θρα ὑδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ φεύγοντες οὐκ ἔστησαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.

- 10 δι' ῥαζον τὸ ἀργύριον, δι' ῥαζον τὸ χρυσίον, καὶ οὐκ ἦν πέρασ τοῦ κόσμου αὐτῆς· βεβάρυνται ὑπὲρ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς.
- 11 ἐκτιναγμὸς καὶ ἀνατιναγμὸς καὶ ἐκβρασμὸς καὶ καρδίας θραυσμὸς καὶ ὑπόλυσις γονάτων καὶ ὠδίνες ἐπὶ πάσαν ὀσφύν, καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας.
- 12 ποῦ ἐστὶν τὸ κατοικητ'ριον τῶν λεόντων καὶ ἡ νομὴ ἡ οὐσα τοῖς σκύμοις, οὐ ἐπορεύθη λέων τοῦ εἰσελθεῖν ἐκεῖ, σκύμνος λέοντος καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν;
- 13 λέων ἤρπασεν τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτοῦ καὶ ἀπέπνιξεν τοῖς λέουσιν αὐτοῦ καὶ ἐπλησεν θ'ρας νοσσιάν αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητ'ριον αὐτοῦ ἄρπαγῆς.
- 14 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλήθός σου, καὶ τοὺς λέοντάς σου καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολεθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θ'ραν σου, καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῆ οὐκέτι τὰ ἔργα σου.

Naum 3

- 1 Ὡ πόλις αἰμάτων ὅλη ψευδῆς ἀδικίας πλ'ρης, οὐ ψηλαφηθ'σεται θ'ρα.
- 2 φωνὴ μαστίγων καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν καὶ ἵππου διώκοντος καὶ ἄρματος ἀναβράσσοντος
- 3 καὶ ἰππέως ἀναβαίνοντος καὶ στυλβούσης ῥομφαίας καὶ ἐξαστραπτόντων ὀπλῶν καὶ πλ'θους τραυματιῶν καὶ βαρείας πτώσεως· καὶ οὐκ ἦν πέρασ τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς, καὶ ἄσθεν'σουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν
- 4 ἀπὸ πλ'θους πορνείας, πόρνη καλὴ καὶ ἐπιχαρὴς ἡγουμένη φαρμάκων ἢ παλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς καὶ φυλάς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς,
- 5 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ δεῖξω ἔθνεσιν τὴν αἰσχύνην σου καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σου
- 6 καὶ ἐπρρίψω ἐπὶ σέ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σου καὶ θ'σομαί σε εἰς παράδειγμα,
- 7 καὶ ἔσται πᾶς ὁ ὄρων σε ἀποπηθ'σεται ἀπὸ σοῦ καὶ ἐρεῖ· Δειλιάια Νινευη τίς στενάζει αὐτ'ν; πόθεν ζητ'σω παράκλησιν αὐτῇ;
- 8 ἐτοίμασαι μερίδα, ἄρμοσαι χορδ'ν, ἐτοίμασαι μερίδα, Ἀμων ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κύκλω αὐτῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ θάλασσα καὶ ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς,
- 9 καὶ Αἰθιοπία ἡ ἰσχὺς αὐτῆς καὶ Αἴγυπτος, καὶ οὐκ ἔστιν πέρασ τῆς φυγῆς, καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς.
- 10 καὶ αὕτη εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος, καὶ τὰ ν'πια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσιν κλ'ρους, καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες αὐτῆς δεθ'σονται χειροπέδας.
- 11 καὶ σὺ μεθυσθ'ση καὶ ἔση ὑπερωραμένη, καὶ σὺ ζητ'σεις σεαυτῇ στάσιν ἐξ ἐχθρῶν.
- 12 πάντα τὰ ὀχυρώματά σου συκαὶ σκοποὺς ἔχουσαι· ἐὰν σαλευθῶσιν, καὶ πεσοῦνται εἰς στόμα ἔσθοντος.
- 13 ἰδοὺ ὁ λαὸς σου ὡς γυναῖκες ἐν σοί· τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθ'σονται πύλαι τῆς γῆς σου, καὶ καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχλοὺς σου.
- 14 ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σου, ἔμβηθι εἰς πηλὸν καὶ συμπατ'θηθι ἐν ἀχύροις, κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθων·
- 15 ἐκεῖ καταφάγεται σε πῦρ, ἐξολεθρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεται σε ὡς ἀκρίς, καὶ βαρυνθ'ση ὡς βροῦχος.
- 16 ἐπλ'θυνας τὰς ἐμπορίας σου ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· βροῦχος ὥρμησεν καὶ ἐξεπετάσθη.
- 17 ἐξ'λατο ὡς ἀπτελέβος ὁ σύμικτός σου, ὡς ἀκρίς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέραις πάγου· ὁ ἥλιος ἀνέτειλεν, καὶ ἀφ'λατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς· οὐαὶ αὐτοῖς.

18 ἐνύσταξαν οἱ ποιμένες σου, βασιλεὺς Ἀσσύριος
ἐκοίμισεν τοὺς δυνάστας σου· ἀπῆρεν ὁ λαός σου ἐπὶ τὰ
ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.

19 οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συντριβῇ σου, ἐφλέγμανεν ἡ
πληγὴ σου· πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σου

κροτῶσιν χεῖρας ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ
κακία σου διὰ παντός;